

7 Νοεμβρίου 2013

«Ζήλεια και φθόνος». Αγίου Δημητρίου του Ροστώφ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο ύπνος της ψυχής είναι η ζήλεια, ο φθόνος, που γεννιέται από την υπερηφάνεια.

Μη ζηλεύεις, αδελφέ μου, κανέναν άνθρωπο για την ευτυχία του εδώ στη γη. Μη ζηλεύεις τον πλούσιο και τον ένδοξο. Μη ζητάς «θησαυρούς επί της γης, όπου σης και βρώσις αφανίζεται, και όπου κλέπτουσι διορύσσουσι και κλέπτουσι» (Ματθ. 6. 19). Να ζηλεύεις και να μιμείσαι τον εργάτη της αρετής, τον άνθρωπο του Θεού τον χαριτωμένο από το Άγιο Πνεύμα, τον πιο ένδοξο από τους ενδόξους και τον

πιο πλούσιο από τους πλουσίους, που αποταμιεύει «θησαυρούς εν ουρανῷ, όπου ούτε σης ούτε βρώσις αφανίζεται, και όπου κλέπται ου διορύσσουσιν ουδέ κλέπτουσιν» (Ματθ. 6. 20).

Μη ζηλεύεις αυτόν που επαινούν και κολακεύουν οι άνθρωποι. Οι ανθρώπινοι έπαινοι είναι ασταθείς και ευμετάβλητοι. Συχνά μάλιστα είναι ιδιοτελείς και υστερόβουλοι. Σήμερα τα λόγια τους «γλυκύτερα υπέρ μέλι και κηρίον» (Ψαλμ. 18. 11). Αύριο το στόμα τους «αράς και πικρίας γέμει»(Ρωμ. 3. 14). Ζήλεψε λοιπόν το μεγαλείο του αφανούς και αδόξου κατά κόσμον ανθρώπου της αρετής, «ου ο έπαινος ουκ εξ ανθρώπων, αλλ έκ του Θεού» (Ρωμ. 2. 29).

Μη λιώνεις από τον φθόνο βλέποντας άλλους να έχουν όσα εσύ δεν έχεις. Ο δικαιοκρίτης Κύριος γνωρίζει καλύτερα από σένα σε ποιόν θα δώσει κι από ποιόν θα στερήσει, πότε θα χαρίσει και πότε θα ζητήσει, τι θα δώσει και τι θα αφαιρέσει. «... Η ουκ έξεστί μοι ποιήσαι ο θέλω εν τοις εμοίς;», λέει ο ίδιος στους εργάτες του αμπελώνος που διαμαρτυρήθηκαν για την «άδικη» μεταχείρισί τους (Ματθ. 20. 1 -16).

Η ζήλεια και ο φθόνος είναι αιτία κάθε κακού και εχθρός κάθε καλού. Απ αυτή την αιτία ο Κάϊν φόνευσε τον Άβελ, ο Ησαύ θέλησε να εξοντώσει τον Ιακώβ, ο Σαούλ καταδίωξε τον Δαβίδ.

Η ζήλεια και ο φθόνος τυφλώνουν τον νου, αμαυρώνουν την ψυχή, σκοτίζουν τη συνείδησι, θλίνουν τον Θεό, χαροποιούν τους δαίμονες, κλείνουν τον ουρανό, ανοίγουν την κόλασι. «Ο μισών τον αδελφόν αυτού εν τη σκοτία εστί και εν τη σκοτία περιπατεί, και ουκ οίδε που υπάγει, ότι η σκοτία ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού» (Αΐω. 2. 11).

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ!

Από το βιβλίο «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ»

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗ.

Πηγή: ahdoni.blogspot.gr